

FOTO 13. Església romànica de Sant Nicolau, a la entrada de la província de Palència.

A la sortida de Castrojeriz, caminarem per una antiga calçada romana: una successió d'arcades sobre una antiga zona pantanosa: tot un privilegi.

De sobte, una forta pujada, la costera de Mostelares ens portarà a un altiplà des d'on la vista és molt agradable. Tot seguit, la baixada, que ens duu de nou al pla castellà, al blat...

Arribarem al límit de la província de Burgos, on es troba l'ermita-alberg de Sant Nicolau, romànica, restaurada per uns italians. Creuarem el pont Fitero, medieval, sobre el riu Pisuerga, que delimita Burgos i Palència. (FOTO 13)

A Itero de la Vega, podrem esmorzar abans de continuar el camí.

Des de l'altell Largo, es deixen entreveure al fons diversos pobles, entre ells Boadilla del Camino,

a molts quilòmetres; i la vista es perd per l'horitzó: tot és pla, tot és blat...sóm a Tierra de Campos. (FOTO 14)

Arribarem a Boadilla del Camino esgotats; el sol és el nostre enemic i les distàncies enganyen. Cal cercar la plaça Major, on es troba l'església gòtica de Santa María del Mercado (amb una interessant pica baptismal) i el famós rotlló gòtic, símbol de la jurisdicció i la supremacia d'aquest poble sobre tota la comarca a l'època medieval. Hi ha un cartell que diu: "Hostal- Restaurant En El Camino", i ens sembla com un oasi enmig del desert. A hores d'ara, el propietari ha habitat també una part de la propietat com a alberg, i aquells que arriben amb les forces justes hi fan nit. La veritat és que el lloc és encisador.

Nosaltres seguim fins a Frómista ja que, si volem veure l'església amb deteniment, hem de fer nit allí.

El camí, des de Boadilla fins a Frómista és paral·lel al canal de Castilla, gran obra d'enginyeria del segle XVIII que pretenia ser un mitjà de transport entre Castilla i el port de Santander.

FOTO 15. Rotlló de justícia gòtic a Boadilla del Camino.

FOTO 14. Camí de boadilla del Camino.

L'obra va quedar inacabada, però ens ha llegat dos-cent set quilòmetres de canals i algunes meravelloses rescloses, com la de Frómista, per la qual creua a hores d'ara el Camí per entrar en aquesta vila. A més a més, caminar per la seua vora ('sirga'), des de la qual els animals arrossegaven les barcasses carregades de sacs de blat, resulta agradable per la presència de l'aigua i de l'ombra que donen els xops en alguns trams. (FOTO 16)

A Frómista, l'alberg és de construcció recent, amb moltes lliteres i tot tipus de serveis; fins i tot donen desdejuni al matí.

A Frómista hi ha, com ja he dit, una visita obligada, l'església de Sant Martí, potser el més brillant dels exemples d'art romànic a Espanya. Es va iniciar la seua construcció l'any 1066, i consta de tres naus amb els respectius absis, un cimbori octogonal i dues torres cilíndriques que acaben la façana. A l'exterior, hi ha tres-cents quinze canalons: des d'àngels músics fins a animals...i no cap de repetit! També hi observem l'anomenat "escacat" jacetà, el qual ha fet que certs autors relacionen Sant Martí amb la catedral de Jaca (també per l'època de construcció). A l'interior, els capitells són meravellosos, i podem contemplar des d'escenes bíbliques fins a faules (com la del raïm i la rabosa), les quals servien per a l'aprenentatge dels fidels —no cal dir, analfabets. També hi ha capitells de difícil interpretació, com ara el de l'empresonament de Jesucrist, que

FOTO 16. Resclosa del Canal de Castilla a Frómista.